

РЕШЕНИЕ

№ 2272

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **953** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) С., предявена чрез юрк. Е. М., срещу решение от 11.12.2020 г. по нахд № 9358/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 104- ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 382269-F401469/26.11.2018 г., издадено от началника на сектор „Оперативни дейности“ - С., Централно управление. С посоченото НП на [фирма], на основание чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 33 ал.1 от Наредба №18/13.12.2006г.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление е дадено пълно и ясно описание на извършеното нарушение, с оглед на което наказаното лице не е било възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Сочи се, че с оглед събраните по делото доказателства, в случая деянието е безспорно установено. Моли сза отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба, [фирма], се представлява от адв. С., която оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество - е неоснователна по следните съображения:

Софийски районен съд е бил сезиран с жалба против НП № 382269-Р401469/26.11.2018 г. на Началник сектор "Оперативни дейности"-С. в ЦУ на НАП. От фактическа страна е приел за установено, че на 18.08.2018 г. инспектори по приходите към ТД на НАП-гр.С. са извършили проверка на търговски обект – магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от касационния жалбоподател. При проверката е установено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство е в размер на 1125.32 лв., а фактическа наличност на касата в обекта е в размер на 640.65 лв., като е установена разлика в размер на 484.67 лв. За констатираното е съставен протокол за извършената проверка.

Контролните органи са приели, че дружеството не е изпълнило задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба /начална сума в касата, въвеждане и извъждане на пари в и извън касата/ във фискалното устройство чрез операциите служебно въведени" и служебно изведени" суми.

На юридическото лице е съставен АУАН от 23.08.2018 г., в който актосъставителят е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ във вр.с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН, на 26.11.2018 г. е издадено атакуваното пред СРС наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 ЗЗДС.

За да отмени НП съдът е приел, че не е доказано извършено нарушение на чл. 33,а .1 от Наредба № 18/13.12.2006г. на МФ. За да обоснове извода си се е позовал на показанията на разпитаните свидетели, като никой от тях не сочи за каква точно разлика се отнася нарушението.

На следващо място е приел, че съгласно представената заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г., издателят на НП не притежава компетентност да съставя наказателни постановления за нарушения по ЗДДС.

Пред настоящата инстанция е представена заповед № ЗЦУ-ОПР -17 от 17.05.2018г., с която на основание чл. 10, ал.1, т.1 и т.17 от ЗНАП, ал.110, ал.4 , чл.127а, ал.1 и чл.279, ал.1 от ДОПК, вр. с чл. 193,. Ал.2 ЗДДС вр с чл. 37, ал.1 и чл.47, ал.1 и ал.2 ЗАНН началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения по чл. 185 ЗДДС. Следователно, обжалваното НП е издадено от компетентен орган.

Въпреки това обаче решението на СРС е правилно.

Както в АУАН, така и в НП, липсват констатации, установената разлика между фактическата наличност и разчетената касова наличност да е резултат от неотчетени

продажби. Констатираното деяние е било квалифицирано като нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Нормата предвижда, че извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата / на ФУ, се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Доколкото в тях липсва констатация за осъществена продажба в обекта, става ясно, че вмененото на търговеца нарушение е за неизпълнение на задължението му по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да регистрира във ФУ по посочения в нормата начин, всяка промяна в касовата наличност, извън случаите на продажби, т. е всяка промяна в касовата наличност, която не е резултат от осъществена продажба.

В случая не е установено по несъмнен начин, че към момента на проверката, е налице промяна в касовата наличност в размер на 484,67 лева, която не е регистрирана във ФУ, притежаващи операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Липсват констатации за нарушението на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. да е довело до неотразяване на приходи, поради което неправилно отговорността на търговеца е ангажирана на основание чл. 185, ал. 2, ЗДДС. Правилни са изводите на СРС, че посоченото нарушение не е доказано.

По изложените съображения, решението на СРС като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация не претендира разноси, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.12.2020г. по н.а.х.д. №9358/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав,

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: